

Список бібліографічних посилань

1. Клименко І. В. Ситуація невизначеності та роль толерантності як складової соціально-психологічної адаптації курсантів-правоохоронців. *Актуальні проблеми психології*. 2017. Т. 7. Екологічна психологія. С. 61–70
2. Кравченко О. Г., Юзьвак С. А. Особенности реализации ценностного подхода в обучении сотрудников полиции. *Общество и право*. 2015. № 2. С. 330–333.
3. Кустова А. Н. Толерантность к неопределенности как составляющая личностного потенциала // Теоретичні та практичні проблеми розвитку та реалізації потенціалу особистості : зб. матеріалів конф. молодих науковців (Одеса, 25 квіт. 2008 р.). Одеса, 2008. С. 23–26.
4. Львова Е. Н. Личностное опосредование выбора стратегий совладания в ситуации неопределенности : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.01. М., 2017. 290 с.
5. Статный В. М. Концепция неопределенных состояний субъекта правоохранительной деятельности: акмесинергетический подход. *Психопедагогика в правоохранительных органах*. 2014. № 1. С. 122–125.
6. Шаранов Ю. А., Статный В. М. Импровизация в структуре субъектогенеза личности сотрудника органов внутренних дел. *Вестник Санкт-Петербургского университета*. 2013. Т. 57, № 1. С. 206–214.
7. Штепа О. С. Магістральні механізми актуалізації психологічних ресурсів. *Проблеми сучасної психології*. 2016. № 33. С. 584–600.
8. Heuvel C., Alison L., Power N. Coping with uncertainty: Police strategies for resilient decision-making and action implementation. *Cognition, Technology & Work*. 2014. Vol 16, № 1. С. 25–45.

Одержано 02.11.2017

УДК 378

Володимир Анатолійович ЄВТУШОК,

старший викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, підполковник поліції;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9165-6296>;

Юлія Володимирівна ЛАХМАНЮК,

курсант 1 курсу факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Історія переповнена прикладами про те, що розвиток, піднесення і еволюція держави можлива лише за умови усвідомлення її населенням своєї національної ідеї. Неможливо переоцінити всю важливість національної єдності, саме вона зближує людей, підвищує патріотизм, сприяє становленню національної ідентифікації кожної особи як громадянина держави. В непростий для України період ведення антитерористичної операції на власній території, чисельні жертви серед населення, пропаганда етнічної, релігійної нетерпимості по відношенню до інших національностей, все це нещадно руйнує ідею братерства Українців, ідею того, що всі ми єдина сім'я.

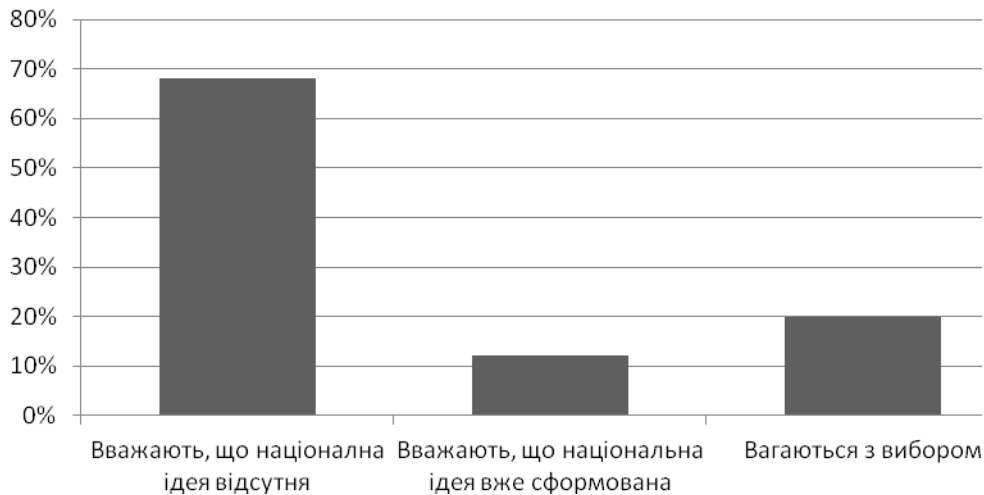
Особливої значущості питання національної ідеї набуває при вихованні молоді в процесі підготовки її як майбутніх офіцерів Національної поліції України. Лише офіцер який ставить інтереси народу, держави, батьківщини понад усе може бути взірцем справжнього полісмена.

Починаючи дослідження стану національної ідеї на сьогоднішній день перш за все необхідно звернутись до законодавчої бази, бо саме через нормативно-правові акти державна влада виражає свою позицію по відношенню до відповідної проблеми.

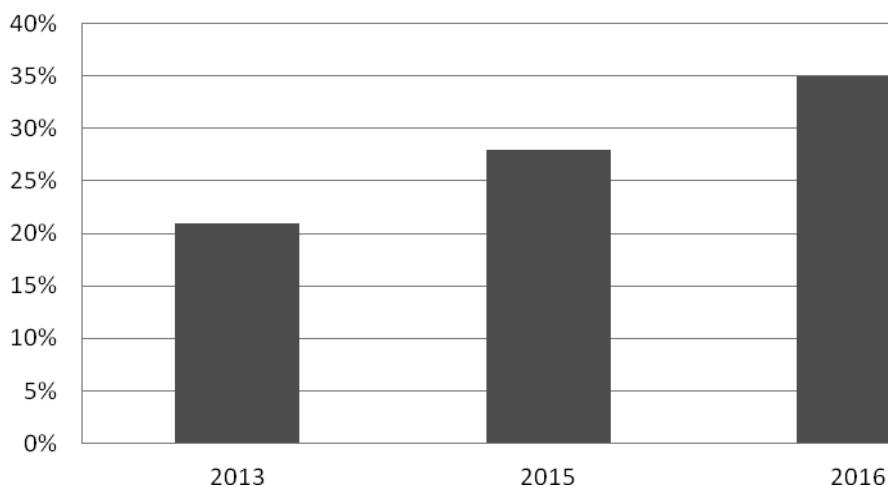
Українська влада приймала заходів щодо становлення національної ідеї, патріотичного виховання, об'єднання громадян. Підтвердженням цього є підписання у 2006 році президентом України Універсалу національної єдності, який закріплював план дій для забезпечення національної єдності. Виданий Указ президента № 697/2015 від 11 грудня 2015 року «Про раду питань з національної єдності».

Наступним кроком ми звернулись до незалежних досліджень, що проводились в на території України по відношенню питання національної ідеї.

В період з 15 по 25 травня 2011 року компанія Research Branding Group провела дослідження думки населення України відношенню українців до національної ідеї. Інформацію було зібрано методом особистого інтерв'ю в 24 областях України і АР Крим. За даними цього дослідження 77 % респондентів вважають національну ідею актуальним питанням, 68 % опитаних стверджують, що в Україні не сформована національна ідея, кожен п'ятий стверджував, що не існує такої ідеї яка буде здатна об'єднати державу [1]. Результати дослідження представлені на діаграмі.

Цією ж дослідницькою компанією у 2013 році було проведено опитування щодо міграційних настроїв українців. Так кожен п'ятий опитаний (21 %) замислювався змінити місце проживання і виїхати за межі України. Істотно ж змінилися міграційні наслідки українців за останні роки. Так з лютого 2015 по березень 2016 кількість українців бажаних виїхати на постійне місце проживання до іншої держави зросло до 35 % [2]. Данні цього дослідження представлені на діаграмі.

Все це свідчить про наднизький рівень патріотизму, національної єдності, віри у майбутнє своє батьківщини. Такий стан речей ще в 2011 році повинен був стати тривожним дзвоником для влади і всього суспільства загалом, бо держава не здатна розвиватись і навіть стабільно функціонувати без національної ідеї. Держава без єдиного народу не спроможна захистити свої кордони, ще Наполеон Бонапарт сказав «Військових сил недостатньо для захисту держави, проте країна яку захищає її народ – непереборна».

Розглядаючи питання національної ідеї в проекції виховання молодих спеціалістів Національної поліції України треба зазначити, що на сьогоднішній день все ж таки починається реставрація роботи по національно-патріотичному вихованню курсантів та студентів. Як

приклади такої роботи можна назвати проведення відеолекторіїв, зустрічей з ветеранами ОВС, вшанування національних традицій, проведення, так званої, шефської роботи тощо. Але, на жаль, залишається відкритим питання щодо сумнівності проведення таких заходів, адже частіш за все це робиться формально або взагалі лише на паперах у звітах.

На нашу думку, питання національної ідеї серед курсантських підрозділів повинно стати одним з провідних на сьогоднішній день. На сьогоднішній день наша держава як ніколи потребує самовідданих, патріотично налаштованих, альтруїстичних поліцейських які в будь який час готові стати на захист інтересів суспільства і держави, територіальної цілісності нашої країни. Лише поліцейський який усвідомлює, що він є невід'ємною часткою великого механізму державного апарату здатен якісно та професійно реалізовувати повноваження органу виконавчої влади які на нього покладає держава.

Список бібліографічних посилань

1. Социальное самочувствие и восприятие гражданами Украины ситуации в стране. URL: <http://rb.com.ua/rus/analitics/socuyum/9088/> (дата звернення: 03.11.2017).
2. Миграционные настроения в Украине. URL: <http://rb.com.ua/rus/analitics/socuyum/9096/> (дата звернення: 03.11.2017).
3. Про раду питань з національної єдності : указ Президента України від 11.12.2015 № 697/2015.

Одержано 10.11.2017

УДК 159.923.2:351.74

Ірина Вячеславівна ЖДАНОВА,

*кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціології та психології факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6361-3029>;*

Ірина Олександрівна БАКУМЕНКО,

слухач магістратури Харківського національного університету внутрішніх справ

ЕМОЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ І ШЛЯХИ ЇЇ РОЗВИТКУ У ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Ефективне вирішення професійних завдань у процесі виконання поліцейськими службовою діяльністю потребує наявності у них психологічних знань, вмінь та навичок, а також розвинених професійно важливих рис особистості. Однією з інтегральних особистісних характеристик, що відбиває рівень професіоналізму поліцейського, є його комунікативна компетентність, тобто вміння грамотно та ефективно спілкуватися, насамперед, з об'єктом службової діяльності, колегами, громадянами. Для поліцейських спілкування є основним інструментом під час виконання ними професійних завдань, основним засобом реалізації всіх інших сторін поліцейської діяльності [6].

Поняття «компетентність» означає обізнаність, авторитетність, кваліфікованість, ерудованість особистості в певній області трудової діяльності, що дозволяє успішно вирішувати функціональні завдання, які становлять сутність цієї діяльності. Працівники поліції вирішують різноманітні комунікативні завдання, спілкуються з різними категоріями населення за різних обставин та умов. Типовими комунікативними завданнями персоналу правоохоронних органів Л. І. Мороз називає наступні: отримання достовірної інформації у процесі спілкування з особами, що перебувають у стані стресу (потерпілі, свідки), свідомо чи несвідомо її перекручують чи приховують (свідки, підозрювані); адекватної передачі інформації громадянам, колегам, керівництву; управління поведінкою інших учасників взаємодії за допомогою використання різних методів правомірного психологічного впливу тв. інші [4]. За даними С. О. Ларіонова, 63 % професійних ситуацій поліцейського – це ситуації, пов'язані із комунікативними процесами [2].

Оскільки комунікація є основною складовою професійної діяльності працівників правоохоронної системи, формування то розвиток комунікативної компетентності поліцейських є важливим і актуальним завданням їх професійно-психологічної підготовки. У свою чергу, комунікативна компетентність є складним утворенням, що включає в себе поряд з іншими складовими емоційну компетентність особистості.